

Για την δημοσίευση των Προφητειών του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ.

Από το βιβλίο: π. Σεραφείμ Ρόουζ, η ζωή και το έργο του,
Ιερομονάχου Δαμασκηνού, τόμος Β΄, 2006, (σελ. 75-78).

Ἦχοντας ἐκπληρώσει αὐτό τό καθήκον στόν προστάτη τους, ὁ Εὐγένιος καί ὁ Γκλέμπ εἶχαν ἀκόμη ἄλλη μία ἔνδειξη τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου, μία τήν ὁποία πίστευαν ὅτι τούς εἶχε προσφέρει ἀρκετά χρόνια πρίν.

Τήν ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τό 1963, μερικούς μῆνες ἀφότου εἶχε εὐλογήσει ὁ ἐπίσκοπος Ἰωάννης τήν ἴδρυση τῆς ἀδελφότητας, ἡ Ἑλένη Κόντσεβιτς εἶχε δώσει στόν Γκλέμπ ἕνα ρωσικό χειρόγραφο, παρακαλώντας τήν ἀδελφότητα νά τήν βοηθήσει νά τό δημοσιεύσει. Ἦταν ἡ ἐργασία τοῦ πρώην θείου της, τοῦ Σεργίου Νείλου. Μή μπορώντας νά τό τυπώσει μόνη της στή Σοβιετική Ἐνωση, ὁ Νείλος τῆς εἶχε ζητήσει νά τό δημοσιεύσει στήν ἐλεύθερη Δύση καί ἐκείνη εἶχε ὀρκιστεῖ ἐπισήμως νά τό κάνει. Τώρα, μετά τήν ἐπιστροφή τοῦ χειρογράφου στήν ἴδια ἀπό διαφόρους ἐκκλησιαστικούς ἐκδότες καί ἐπειδή δέν εἶχε βρεῖ ἄλλον τρόπο νά τό ἐκδώσει, ἀπευθύνθηκε στήν ἀδελφότητα σάν τελευταία της λύση.

Ἦ Γκλέμπ εἶδε ὅτι ἔχει πνευματική σημασία τό γεγονός, ἀφοῦ ἡ Ἑλένη τοῦ εἶχε δώσει τό βιβλίο τήν ἡμέρα τῆς μνήμης

τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ. «Τό βιβλίον πού ἔχει», ἔγραψε ἀμέσως στόν Εὐγένιο, «πραγματεύεται τίς ἐντυπώσεις τοῦ Σεργίου Νεΐλου ἀπό τήν πνευματική ζωή τῆς Ὀπινα καί ἀποτελεῖ τό δεύτερο τόμο ἑνός βιβλίου πού δημοσιεύτηκε τό 1916: «*Στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θεοῦ*», ἐννοώντας τόν ποταμό στόν ὁποῖο ἡ Ὀπινα ἔχει κτιστεῖ. Εἶναι θέμα ζωτικῆς σημασίας καί σπουδαιότητος νά τυπωθεῖ αὐτό τό βιβλίον σύντομα! Σκέφτομαι ὅτι αὐτό εἶναι μιά ὄθηση ἀπό τόν Ἁγ. Γερμανό τόν ἴδιο!!! Γιατί ἔπρεπε αὐτή ἡ γυναίκα νά μιλήσει σέ μένα γιά αὐτό; Φοβόταν αὐτή ὅτι θά πεθάνει καί δέν θά ὑπάρξει κάποιος γιά νά φροντίσει νά δημοσιευτεῖ. Τώρα ἔχουμε μιά καθορισμένη ἐργασία νά φέρουμε σέ πέρασ!»!

Τό βιβλίον τό ὁποῖο δόθηκε στήν ἀδελφότητα ἦταν πολύ σημαντικό γιά τή Ρωσία καί ὅλον τόν κόσμον· μέσα στίς σελίδες του ὑπῆρχαν προφητεῖες τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ τοῦ Σαρώφ ἀπό τή «Συνομιλία μέ τόν Ν. Α. Μοτοβίλοφ». Ὃταν ὁ Σέργιος Νεῖλος ἀνακάλυψε τή «Συνομιλία», μερικά χρόνια πρῖν ἀπό τήν ἀγιοποίηση τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ τό 1903, ἡ ρωσική ἐκκλησιαστική λογοκρισία εἶχε παραλείψει αὐτές τίς προφητεῖες, θεωρώντας ὅτι ἡ δημοσίευσή τους ἦταν πιθανόν νά ὀδηγήσει τοὺς δύσπιστους νά ἐμποδίσουν τήν ἀγιοποίησή του. Σύμφωνα μέ τίς σημειώσεις τοῦ Μοτοβίλοφ, πού ὁ Νεῖλος ἀνακάλυψε, ὁ Ἁγ. Σεραφείμ εἶχε πει ὅτι μετά ἀπό τήν κοίμησή του τά λείψανά του δέν θά παρέμεναν στό Σαρώφ, ὅτι μετά ἀπό μιά χρονική περίοδο θά ἀναστεινόταν καί θά πηγαινε ἀπό τό μοναστήρι τοῦ Σαρώφ στή μονή Ντιδέγιεβο τήν ὁποία εἶχε ιδρύσει ὁ ἴδιος, πώς πλῆθος κόσμου θά συγκεντρωνόταν, πώς αὐτός θά ἀποκάλυπτε τέσσερα λείψανα στό Ντιδέγιεβο καί ὅτι μετά ἀπό τήν ἀποκάλυψή τους ὁ ἴδιος θά ἐτίθετο στή μέση τους.

Ἀμέσως μετά ἀπό τήν ἀγιοποίηση τοῦ Ἁγίου Σεραφείμ (1903), ἡ ἡγουμένη τοῦ Ντιδέγιεβο, Μαρία, ἐπανελάβε τίς προφητεῖες τοῦ Ἁγίου στόν Σέργιο Νεῖλο: «Ἔτσι ὅπως ἡ πομπή μέ τό σταυρό τώρα πῆγε ἀπό τό Ντιδέγιεβο στό Σαρώφ, ἔτσι θά πάει ἀπό τό Σαρώφ στό Ντιδέγιεβο: «Καί θά ὑπάρξουν τόσοι πολλοί ἄνθρωποι», ὅπως εἶπε ὁ μεσίτης μας στό Θεό, Ἁγιος Σε-

ραφεῖμ, «ὅσα εἶναι τὰ χόρτα σ' ἕναν ἀγρό. Θά εἶναι θαῦμα θαυμάτων, θαυμαστό ἀπό τὰ θαυμαστά».³

Ὁ Νεῖλος πέθανε χωρίς νά δεῖ τυπωμένες αὐτές τίς προφητεῖες, τίς ὁποῖες ἀποκαλοῦσε «Μέγα Μυστήριον τοῦ Ντιδέγιεβο».

Τό 1969 ἡ ἀδελφότητα μπόρεσε τελικά νά δημοσιεύσει τό πρῶτο βιβλίον τοῦ Νεῖλου «*Στίς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ τοῦ Θεοῦ τόμος II*», τό πρῶτο βιβλίον τῆς στή ρωσική γλῶσσα. Ἄν καί οἱ ἀδελφοί μποροῦσαν νά ἀντέξουν οἰκονομικά τήν ἐκτύπωση μόνο τετρακοσίων ἀντιτύπων, ὁ σπόρος ἔπεσε καί ἀυξήθηκε καί τό θέμα τῶν προφητειῶν ἄρχισε μέ κάποιον τρόπο νά διαδίδεται σέ ὅλη τή Ρωσία. Ὡσπου νά ἐλευθερωθεῖ ἡ Ρωσία ἀπό τήν κομμουνιστική τυραννία, εἴκοσι τρία χρόνια ἀργότερα, ἦταν φανερό ὅτι οἱ προφητεῖες τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ ἦταν γνωστές παντοῦ.

Τό 1991, τὰ λείψανα τοῦ Ἁγίου ἀποκαλύφθηκαν καί μεταφέρθηκαν μέ πομπή στό Ντιδέγιεβο ὅπου βρισκόνταν συγκεντρωμένοι περισσότεροι ἀπό ἕνα ἑκατομμύριον ἄνθρωποι. Πολλοί θεωροῦν ὅτι αὐτό ἦταν ἡ «ἀνάσταση» πού ὁ Ἅγιος εἶχε προφητέψει στό Μοτοβίλοφ. Καί πράγματι, συνδέθηκε κάπως μέ τήν ἀνάσταση τῆς Ἁγίας Ρωσίας, γιά τήν ὁποία ὁ Ἅγιος προφήτεψε ἄλλοῦ - ἄφοῦ μερικούς μήνες μετά ἀπό τήν πομπή μέ τὰ λείψανά του στό Ντιδέγιεβο τό ἀθεϊστικό ὀλοκληρωτικό καθεστῶς στή Ρωσία ἔπεσε.⁴

Στά χρόνια πού ἀκολούθησαν, τὰ λείψανα τριῶν κητόρων τοῦ Ντιδέγιεβο - τῆς ἡγουμένης Ἀλεξάνδρας, τῆς μεγάλσχημης μοναχῆς Μάρθας καί τῆς μοναχῆς Ἐλένης Μαντούροβα - ἀποκαλύφθηκαν καί τοποθετήθηκαν στήν ἐκκλησία τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ στό Ντιδέγιεβο· στίς 22 Δεκεμβρίου 2000, αὐτές οἱ τρεῖς ἐνάρετες γυναῖκες ἀγιοποιήθηκαν ἀπό τή ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Κατά συνέπεια, ἡ προφητεία τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ ἐκπληρώθηκε μερικῶς. Παραμένει ἄγνωστο ποιό θά εἶναι τό τέταρτο λείψανον πού, σύμφωνα μέ τόν Ἅγιο Σεραφεῖμ, θά ἀποκαλυφθεῖ.⁵

Τό «Μεγάλο Μυστήριον τοῦ Ντιδέγιεβο», πού ὁ Σέργιος Νεῖλος φοβόταν ὅτι θά παρέμενε κρυμμένο κάτω ἀπό τό «μό-

διο», ἔχει δημοσιευθεῖ τώρα ἀπό τήν ρωσική ἐκκλησία σέ ἑκατομμύρια ἐλεύθερα διανεμούμενα ἀντίτυπα. Ἀλλά μέγιστη κατάπληξη προκαλεῖ ὅτι αὐτό τό μυστήριο, πού ὁ Νεῖλος ἀνακάλυψε σχεδόν ἕναν αἰῶνα πρίν, ξετυλίγεται τώρα στήν πραγματικότητα.